

fesor, ki svoje učence navaja in bodri tudi na red in snago, zatrjuje jim, da „red in snaga sta Bogu in ljudem draga“.

Ko sedi profesor Janez sedaj v svoji čedni sobi za pisalno mizo, se večkrat hvaležno spominja svojega dobrega strica in gospoda Hribarja. Oba že počivata v hladni zemlji, a on blagoslavlja njiju spomin! —

Komar.

*Bil pajek mrežo je razpredel,
tenkó kot svilnat robec bel,
na cvetko pa komar je sedel
ter gledal pajka je vesel.*

*Razmahnil že je svoja krila,
da k pajku bi poletel gor,
zaman ga muha je svarila:
„V pogubo greš, ne bodi nor!“*

*„Zleteti skozi mrežo zame
nevarno in težavno ni!...“
In — frr!... A že ga pajek vjame
in dobro z njim se pogosti...“*

Janko Leban.

Klicar sreče.

*Iz svetovnega požara
dom svoboden vstal je nov;
vsi v edinstvu zanj delujmo,
da bo srečen slednji krov!*

*Minejo naj vsa sovraštva,
sloga novoletni dar
bodi vsem Jugoslovenom —
sloga sreče je klicar!*

Andrej Rapč.

Misel s Kosovega.

*Ko gledala je ljudsko bol,
z višav je splavala nizdol...“*

*Nazaj ne vrnem prej se spet,
da raj domovja bo otet.“*

*„Še hrum in šum sovražnih trum
domovje stresa moje
in kliče na poboje.*

*Dajala borcem je pogum,
njih srca napolnila,
dom sveti je rešila!*

V. Klanšek.